

en fandt Belgjering for Egnen, saameget mere som det daarlige Sildefiskeri i afvigte Aar har formindsket Beboernes Gode til at præstere frivilligt Arbejde, der ellers villigt bliver ydet.

Store Belt. Til Kalundborg er der ialt i Efteraaret indbragt ca. 15,000 Dl. Silde af 15 der hjemmehørende Vaade, udbragte til en Pris af 1 Kr. 30 Ø. pr. Dl. = ca. 20,000 Kr. Fangsten er solgt dels til By og Land, dels til Holbak til Nøgning i de Herrer Clausens udmærkede Nøgeri.

Til Korsør er indbragt ca. 55,000 Dl. udbragte til en Gjennemsnitspris af 1 Kr. 75 Ø. pr. Dl. = 96,000 Kr., hvoraf ca. 5,000 Dl. efter Expeditionens Opgivelse ere sendte pr. Postdampskib til Kiel. I selve Byen Korsør hører for Liden 56 Vaade hjemme, men i Silbetiden ligger her gjennemsnitlig 100 Vaade daglig, hvoraf i Efteraaret 16 fra Sundet, Resten fra de nærmeste Fiske leier paa Sjællandstøen.

Til Kjerteminde have gjennemsnitlig 70 Vaade bragt deres daglige Fangst, af hvilke Vaade de 50 høre hjemme i Kjerteminde, Resten hovedsagelig i Odense Fjord. Der er efter Opgivelse fra Hr. Gjestgiver Thornø indbragt ca. 24,000 Dl. à 1 Kr. 50 Ø. = 36,000 Kr., Alt solgt til Lydfkland.

I Nyborg have 66 Vaade havt Tilhold, hvoraf 12 fra selve Byen. Udbyttet har efter Fiskehandler Erensens Opgivelse været ca. 20,000 Dl. à 1 Kr. 70 Ø. = 34,000 Kr. Af Fangsten er $\frac{2}{7}$ gaaet til Lydfkland.

For de øvrige mindre Sildestationers Vedkommende i Store Belt, s: Skjellfjør, Ugersø og Damp, Onsvig, Laars, Albuen og Naffkov samt Lang landstjuten kan paaregnes med ca. 50 Vaade en Fangst af tilsammen 25,000 Dl. à 1 Kr. 50 Ø. = 37,500 Kr. Den er assat dels paa Landet, dels direkte til tybste Sildeopkjøbere.

Endelig kan efter Konsul Brønns Opgivelse den til Stubbejøbing af 5 der hjemmehørende Vaade, 6 sjællandste og ialt 25 svenske Vaade indbragte Fangst vurderes til 24,000 Dl. à 1 Kr. = 24,000 Kr. Det halve af Fangsten er solgt til Lydfkland, men af hele Udbyttet falder altsaa kun $\frac{1}{3}$ paa danske Vaade.

Al de her nævnte Lal fremgaar en samlet Fangst paa de anførte Steder af 220,000 Dl. udbragte til 360,000 Kr. Forøges dette Lal med $\frac{1}{4}$ for alle de unævnte Steders Vedkommende og for hele den Fangst, der ikke føres til Land, men sælges direkte til svenske og tybste Odkjøbere i Kattegattet, Sundet, Østersøen, Farvøndene og Sunden for Fyn m. m., kan Efteraarets samlede Udbytte for hele Landet lavt regnet sættes til:

275,000 Dl. = 450,000 Kr.,

hvoraf omtrent det halve Antal Dl. er gaaet til Lydfkland, og altsaa den halve Indtægt er indvunden fra dette Land.

Efter det almindelige Skjøn kan det nævnte Udbytte omtrentlig anses for at være Halvdelen af, hvad der i Almindelighed paaregnes i gode Middelaar, men selv om man vil blive staaende ved de nævnte Lal, fremvise disse jo en betydelig Indtægt for Landet gennem dette enkelte Fiskeri.

Spødt der imidlertid bidrager til at henlede Opmærksomheden specielt paa Sildefiskeriet fremfor de fleste andre Fiskerier er ikke alene den Omstændighed, at det i sig selv er det vigtigste Fiskeri for dem, der beskæftige sig dermed, og i forholdsvis kortest Tid giver dem Chancer for den største Fortjeneste, men ogsaa at selve Fisken kun tildels efterspørges først af Forbrugerne, og at den altsaa skal gennemgaa en Tilberedningsproces — Saltning eller Nøgning — inden den bliver en færdig Pancelevoare. Men den Fortjeneste, der udvindes ved Tilberedningen, gaar fortiden tabt for Landet, hvilket Faktum er en statsøkonomisk Forstyrrelse. Vilde Staten nu træde hjælpende til, for at der ud af dette Skjæbne kan forlaffes dets Udøvere direkte og Landet indirekte den størst mulige Indtægt, saa maa det altsaa blive ad 3 forskellige Veie, der hver have Kiav paa Opmærksomhed, nemlig:

1. Ved at fremme selve Fiskeriets Drift.
2. Ved at forhjælpe til Produktets hurtige Afsetning, hvoraf Priserne i saa høj Grad afhænge.
3. Ved at opmuntre til Anlag af Tilvirkningsanstalter indensfor Landets Grændser.

Spødt det første af disse Punkter angaar, saa tror jeg ikke, at der fortiden i denne Retning er Trang til nogen Hjælp fra Statens Side. Sildefiskeriet drives saavel i Sundet som ved Isefjorden og i Storebelt efter en Maalestol, der svarer til den Fangst, som man efter Sildens nuværende Tilgang til vore Kyster kan vente at opnaa, og skjønt der er nogen